

Arrest

nr. 117 991 van 30 januari 2014
in de zaak RvV 135 794 / II

In zake: [REDACTED]
handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig
kind [REDACTED]

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DE SCHUTTER
Adolphe Lacombélaan 59-61 bus 5
1030 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED] die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarig kind [REDACTED] op 16 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesememorie.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DE SCHUTTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. IMPENS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster kwam op 19 februari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 20 februari 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 13 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Na beroep weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus (RvV 11 september 2012, nr. 87.308).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) nam op 18 april 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.4. Verzoekster diende op 19 september 2012 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 20 september 2012 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies).

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 31 oktober 2012 een beslissing waarbij de in punt 1.4. vermelde aanvraag onontvankelijk werd verklaard, alsook de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

1.7. Verzoekster diende op 10 juli 2013 een tweede asielaanvraag in.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris nam op 16 juli 2013 een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Verzoekster werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten A.(...) A.(...) A.(...)

geboren te (...), op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Nigeria

die een asielaanvraag heeft ingediend op 10/07/2013 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 20 februari 2012 een eerste asielaanvraag indiende en haar dossier op 22 februari 2012 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 16 april 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 11 september 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 10 juli 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een advies van het BCHV naar voren brengt over het feit dat de betrokkene is besneden en ze vreest voor de besnijdenis van haar kind, dat de betrokkene eveneens haar besnijdenis en de vrees voor haar besnijdenis van haar kind naar voren brengt, dat ze een lidkaart van GAMS op naam van haar en op naam van haar kind, een attest van inschrijving van GAMS, een verklaring dat ze haar kind niet zal laten besnijden, een medisch attest van haar besnijdenis en van het feit dat haar kind niet is besneden naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat het kind van de betrokkene werd geboren op 10 maart 2011, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag haar besnijdenis en de vrees voor haar kind naar voren had kunnen brengen, dat de betrokkene medische attesten over haar besnijdenis en de niet besnijdenis van haar kind reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag, dat niets de betrokkene belet lid te worden van GAMS. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de redenen die ze gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat over deze motieven reeds geoordeeld werd door de Belgische asielinstanties, dat geen geloof gehecht werd aan deze motieven door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene vier medische attesten over haar gezondheidstoestand en haar psychische gezondheid naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag een attest over haar psychische gezondheid naar voren bracht, dat de eerste

asielaanvraag van de betrokkene desondanks definitief negatief werd afgesloten door de Belgische asielinstanties, dat medische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 25/09/2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen."

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste van verzoekster te leggen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en de middelen betreft en dit zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste en enig middel van haar synthesememorie voert verzoekster onder meer de schending aan van (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoekster betoogt "in hoofdorde" onder meer het volgende:

"In hoofdorde laat verzoekster het volgende gelden:

In de brief van het BCHV van 9 juli 2013, die mevrouw A.(...) overmaakte aan de Dienst Vreemdelingenzaken bij de indiening van een asielaanvraag in haar hoedanigheid van moeder van J.(...) A.(...), wordt uitdrukkelijk vermeld dat het om een asielaanvraag gaat uit hoofde van de minderjarige J.(...) A.(...).

De brief stelt dienaangaande:

"Ik heb de eer tussen te komen in het kader van de eerste asielaanvraag van juffrouw A.(...) J.(...) geboren op (...) te (...) en haar moeder, mevrouw A.(...) A.(...) A.(...), geboren op (...) te (...), beiden met Nigeriaanse nationaliteit."

In de bestreden beslissing daarentegen wordt gesteld dat het om een tweede asielaanvraag gaat van mevrouw A.(...) A.(...) A.(...) en wordt geen onderscheid gemaakt tussen de asielaanvraag van de moeder A.(...) A.(...) A.(...) en deze van de dochter J.(...) A.(...).

De beslissing gaat er dus aan voorbij dat het de eerste asielaanvraag van J.(...) A.(...) betreft.

(...)

Verweerder betwist in de nota met opmerkingen dat het om een eerste asielaanvraag van J.(...) A.(...) zou gaan. Hij stelt daarbij dat:

-Verzoekster een eerste en een tweede asielaanvraag heeft ingediend, telkens vergezeld van haar kind
-Verzoekster ondertekende in haar eigen hoedanigheid de door haar af gelegde verkeringen in de tweede asielaanvraag

-De gelijkenis met het door verzoekster geciteerde arrest (bedoeld wordt: beschikking en het navolgende arrest met nummer 110.319) gaat niet op omdat verzoeksters dochter al was geboren tijdens de eerste asielaanvraag.

Verzoekster stelt vast dat verweerder dus niet betwist dat het theoretisch mogelijk is voor een minderjarig begeleid kind om een asielaanvraag in eigen naam in te dienen, maar dat verweerder enkel oordeelt dat in casu de voorwaarden daartoe niet vervuld zijn. De door verweerder daartoe gebruikte

argumenten zijn echter niet pertinent.

Het feit dat zij vergezeld was van haar kind bij de eerste asielaanvraag impliceert niet dat zij toen ook noodzakelijkerwijze een asielaanvraag namens dit kind indiende. In het kader van de eerste asielaanvraag haalde zij enkel haar eigen vrees voor vervolging aan in geval van terugkeer. Verwezen kan daarbij worden naar het gehoorverslag van 22.02.2012 bij de Dienst Vreemdelingenzaken na haar asielaanvraag van 20.02.2012. Daarin stelt verzoekster als antwoord op de vraag 4 (wat vreest u bij uw terugkeer in uw land van herkomst?): "I/c zou gestenigd worden daar de vader van mijn kind (die) moslim is en de Sharia verbiedt kinderen zonder huwelijk. Mijn leven daar is in gevaar en ik kan niet meer terug." (eigen accentuering). Zij spreekt daarin dus uitdrukkelijk enkel over het risico op vervolging van zichzelf en niet van haar dochter.

Ook uit de beslissing van het CGVS in het kader van deze asielaanvraag van verzoekster van 20.02.2012 blijkt nergens dat verzoekster enige vrees in hoofde van haar dochter heeft aangehaald. In het kader van het beroep in volle rechtsmacht bij Uw Raad werden door verzoekster bovendien geen nieuwe feiten ingeroepen. Noch het CGVS, noch Uw Raad bespreken het risico op vervolging in hoofde van J.(...) A.(...)

(...)

Hoe dan ook is deze beschermingsnood op onbetwistbare wijze niet onderzocht door het CGVS in de asielaanvraag van de moeder van 20.02.2012, noch is er enige andere beschermingsnood in hoofde van het kind onderzocht tijdens deze eerste asielaanvraag. Voor het kind, J.(...) A.(...) is de huidige asielaanvraag dus manifest de eerste.

Het feit dat verzoekster "in eigen hoedanigheid" de verklaring zou hebben ondertekend in het kader van de asielaanvraag van 10.07.2013 is daarbij niet ter zake dienend. De brief van het BCHV is duidelijk ook ingediend uit naam van J.(...) A.(...) (zie het citaat hierboven). Verzoekster heeft het in de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken hoofdzakelijk over het risico op terugkeer voor haar dochter. Zo stelt zij als antwoord op vraag 16: "Ik wil niet dat mijn dochter besneden wordt. Als ik terugkeer zullen ze haar besnijden. (...)" Haar eerder eigen ingeroepen problemen komen slechts zijdelings ter sprake en vormen niet de kern van deze asielaanvraag. Zij werd bij dit gehoor niet bijgestaan door een advocaat. Van haar kan echter niet de nuance worden verwacht dat zij na haar verklaring uitdrukkelijk zou tekenen in naam van haar dochter.

(...)

Zodoende moet ook in casu worden besloten dat dit de eerste asielaanvraag is van J.(...) A.(...). Het artikel 51/8 Vreemdelingenwet is niet op J.(...) A.(...) van toepassing is, maar enkel hoogstens op haar moeder in eigen hoedanigheid, voorzover deze ook in eigen hoedanigheid asiel heeft aangevraagd op 10.07.2013.

In de bestreden beslissing wordt echter geen onderscheid gemaakt tussen de situatie van verzoekster en die van haar dochter.

Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat de verwerende partij zijn macht overschreden heeft in zoverre hij stelt dat de asielaanvraag van 10.07.2013 van J.(...) A.(...) een hernieuwde asielaanvraag is, zodat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd.

(...)."

Aan haar synthesememorie voegt verzoekster het door haar bij de Dienst Vreemdelingenzaken neergelegde advies toe van het Belgisch comité voor hulp aan de vluchtelingen (hierna: het BCHV) van 9 juli 2013.

3.2. De bestreden beslissing vindt haar juridische grondslag in het (oude) artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet. Dit wetsartikel bepaalde het volgende:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

3.3. (Oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris kan beslissen de asielaanvraag niet in overweging te nemen "wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend". Het kernpunt van verzoeksters betoog komt erop neer dat de gemachtigde van de staatssecretaris ten onrechte tot het besluit kwam dat het hier (louter)

zou gaan om een tweede asielaanvraag in hoofde van verzoekster. Volgens verzoekster betreft het (tevens) een eerste asielaanvraag in hoofde van J. A., haar minderjarige dochter.

3.4. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 10 juli 2013 bij haar tweede asielaanvraag volgende documenten neerlegde: een advies van het BCHV van 9 juli 2013, vier medische attesten van 30 mei 2012, 20 juli 2012, 26 november 2012 en 17 december 2012, een bewijs van inschrijving van haar dochter J. bij GAMS, een "Engagement sur l'honneur" bij GAMS van 10 januari 2013, een medisch certificaat in verband met de besnijdenis van verzoekster op datum van 15 november 2012 en een medisch certificaat van 15 november 2012 om aan te tonen dat verzoeksters dochter J. niet besneden is.

3.5. Verzoekster verklaarde tijdens haar gehoor op 10 juli 2013 naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag het volgende:

"Uw hoeveelste aanvraag is dit?

2e asielaanvraag

Hebt u sinds uw vorige asielaanvraag België verlaten? Zo ja, waar naartoe? Voor hoelang? Op welke wijze? Wat was de reden van uw vertrek? Waar en bij wie hebt u verbleven? Hebt u bewijsstukken die uw vertrek aantonen?

NEEN

Op basis van welke nieuwe elementen (feiten, documenten of andere stukken) vraagt u opnieuw asiel aan? Geef kort een overzicht van deze elementen. Houden deze verband met uw eerdere aanvra(a)g(en)? Indien ja, licht dit verband toe? Waarom kon u deze elementen niet eerder aanbrengen?

Ik wil niet dat mijn dochter besneden wordt. Als ik terugkeer zullen zij haar besnijden. Wie bedoelt u met "zij" ? Bij ons is dat de gewoonte. Als ik terugkeer, zal mijn moeder regelen dat mijn dochter besneden wordt.

Ik had problemen met de vader van mijn dochter. Zij hadden mij ontvoerd en verkracht. Ik durfde dit vorige keer niet te vertellen (betrokkene huilt en excuseert zich).

Ik wil gewoon dat mijn dochter veilig is (betrokkene huilt).

Sinds ik ontvoerd werd, had ik geen contact meer met mijn familie. Bij ons in de familie was het de gewoonte om al de meisjes te besnijden. Mijn jongste zus overleed toen zij anderhalf jaar oud was. Nu begrijp ik dat het komt door de besnijdenis.

Ik krijg hier in België psychologische hulp. Zij helpen mij om alles te proberen verwerken (zie doc).

Ik vraag jullie om mij te helpen. ik vraag jullie de toestemming om hier te mogen blijven. Ik vraag dit vooral ook voor mijn dochter.

Vragen bij documenten: welke? Originelen of kopie? Indien kopie, waar is het origineel? Hoe ontvangen? Wanneer ontvangen? Bewijs van ontvangst? Gedateerd? Wordt uw naam hierin vermeld? Waarom legt u dit document voor? Inhoud?

Mijn dochter werd erg ziek en men wist niet wat er aan de hand was. Ik was bang dat mijn dochter zou sterven. Ik vertelde mijn psychologe dat ik dacht dat mijn dochter zo ziek was omdat zij de leeftijd had om besneden te worden. Mijn psychologe legde mij uit dat, dat niet het geval was en zij stuurde mij naar Intact en later ging ik bij GAMS. Nu begrijp ik dat het gevaarlijk is om mijn dochter te laten besnijden. Ik wil niet dat mijn dochter besneden wordt. Zij legden mij ook uit dat veel van mijn medische problemen te maken hebben met mijn besnijdenis. Ik heb de documenten van GAMS meegebracht.

In het eerste opvangcentrum gaf men mij medicatie omdat ik niet kon slapen. In het tweede opvangcentrum zei Dr. S.(...) D.(...) M.(...) dat zij niet zomaar medicatie kon geven. Zij zorgde er voor dat ik psychologische hulp kreeg. Ik word nu nog steeds behandeld bij Exil. Volgende maandag heb ik bijvoorbeeld een afspraak. Ik heb allerlei documenten bij om dit te staven.

Intact bezorgde mij een nieuwe advocaat, iemand die gespecialiseerd was in de problematiek van de besnijdenis. Die advocaat zei dat ik best mijn zaak kon voorleggen bij het BCHV. Ik ben bij hen in Schaarbeek geweest om een interview af te leggen. Daarna nam BCHV contact op met mijn sociale assistente. Zij zeiden dat zij mij zouden helpen met mijn zaak en dat zij advies zouden geven. Gisteren (= 09/07/2013) ben ik hun advies brief bij hen mogen gaan ophalen (zie doc).

BCHV zei mij dat ik met al mijn documenten naar DVZ moest komen en dat heb ik nu dus gedaan.

Wat vreest u bij uw terugkeer naar uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren? Waarop baseert u uw vermoeden?

Ik vrees dat mijn dochter besneden zal worden als ik terugkeer.

De vader van mijn dochter ik Bokoharam. Er zijn religieuze problemen in mijn streek. Zij ontvoerden mij en zij hebben mij verkracht. Zij wilden het kind nemen en mij vermoorden. Ik vrees dat zij opnieuw achter mij zullen komen als ik terugkeer.

Zijn er behalve voorgaande gegevens nog elementen die u wenst aan te brengen met betrekking tot deze meervoudige asielaanvraag? Welke? Licht deze toe.

Neen.

Heb u contacten met uw land van herkomst? Indien niet, waarom niet? Indien wel, met wie, sinds wanneer, met welke regelmaat, waarover praat u? Als het contact recent is, hoe hebt u het contact hersteld en waarom?

NEEN. Ik kan geen contact opnemen met mijn ouders. Ik heb hun contactgegevens niet. Ik heb ook geen contactgegevens van andere mensen.

Mijn psychotherapeute A.(...) probeerde mij te helpen. Zij keek het adres na via het internet maar blijkt mijn buurt (waar ik woonde (...)) vernield. Meerdere huizen en de kerk werden vernield.

Hebt u nog iets toe te voegen?

Ik vraag jullie om mij te helpen. Ik vraag ook vooral hulp voor mijn dochter. Ik wil niet dat zij besneden wordt. Bovendien is mijn dochter ernstig ziek geweest. Als dit in Nigeria gebeurd was, dan was zij waarschijnlijk overleden. Zij neemt nog steeds medicatie voor haar longen.

Als ik moet praten over mijn problemen dan verkies ik een vrouw om mee te praten omdat het moeilijk is om dit tegen een man te vertellen."

3.6. In de bestreden beslissing werd naar aanleiding van de neergelegde documenten en de verklaringen van verzoekster het volgende gesteld: "(...) Overwegende dat de betrokkene op 10 juli 2013 een tweede asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een advies van het BCHV naar voren brengt over het feit dat de betrokkene is besneden en ze vreest voor de besnijdenis van haar kind, dat de betrokkene eveneens haar besnijdenis en de vrees voor haar besnijdenis van haar kind naar voren brengt, dat ze een lidkaart van GAMS op naam van haar en op naam van haar kind, een attest van inschrijving van GAMS, een verklaring dat ze haar kind niet zal laten besnijden, een medisch attest van haar besnijdenis en van het feit dat haar kind niet is besneden naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat het kind van de betrokkene werd geboren op 10 maart 2011, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag haar besnijdenis en de vrees voor haar kind naar voren had kunnen brengen, dat de betrokkene medische attesten over haar besnijdenis en de niet besnijdenis van haar kind reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag, dat niets de betrokkene belet lid te worden van GAMS. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de redenen die ze gehad zou hebben om haar land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat over deze motieven reeds geoordeeld werd door de Belgische asielinstanties, dat geen geloof gehecht werd aan deze motieven door de Belgische asielinstanties. Overwegende dat de betrokkene vier medische attesten over haar gezondheidstoestand en haar psychische gezondheid naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag een attest over haar psychische gezondheid naar voren bracht, dat de eerste asielaanvraag van de betrokkene desondanks definitief negatief werd afgesloten door de Belgische asielinstanties, dat medische motieven niet ressorteren onder de criteria van de Conventie van Genève. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980. (...)"

3.7. De Raad stelt vast dat de brief van BCHV van 9 juli 2013, die in het administratief dossier kan worden teruggevonden duidelijk gewag maakt van een (eerste) asielaanvraag in hoofde van de dochter van verzoekster J. A. In de brief staat immers het volgende te lezen: "Ik heb de eer tussen te komen in het kader van de eerste asielaanvraag van juffrouw A.(...) J.(...) (...)" en "Op basis van alle in het advies aangehaalde elementen is het BCHV van mening dat juffrouw A.(...) J.(...) voldoende elementen heeft naar voor gebracht die een gegronde vrees voor vervolging aantonen, op basis van het 'behoren tot een sociale groep', m.n. het feit dat zij vreest het slachtoffer te worden van vrouwelijke genitale verminking net zoals haar moeder reeds slachtoffer werd van vrouwenbesnijdenis." Verder wordt in de brief ingegaan op het concept van vrouwelijke genitale verminking, specifiek toegepast op kinderen, en wordt er informatie aangehaald over de situatie in Nigeria dienaangaande. De Raad treedt verzoekster bij in haar betoog dat in de bestreden beslissing "geen onderscheid (wordt) gemaakt tussen de asielaanvraag van de moeder A.(...) A.(...) A. (...) en deze van de dochter J. (...) A. (...)". Dit blijkt zeer duidelijk uit de vermelding bovenaan de bestreden beslissing "+ 1 kind A.(...) J.(...) v, (0) 11.03.10 10 404-62, Nigeria" waardoor de beslissing tot weigering tot in overwegingname eveneens betrekking heeft op dit minderjarige kind.

3.8. In haar nota met opmerkingen oppert de verwerende partij onder meer het volgende:

"(...)

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster, vergezeld van haar minderjarig kind zowel een eerste, als een tweede asielaanvraag heeft ingediend. Verzoekster zelf ondertekende in haar eigen hoedanigheid de door haar afgelegde verklaringen tijdens de tweede asielprocedure. Waar zij verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, arrest nr. 129.390 merkt de verwerende partij op dat het in dat arrest gaat om een asielaanvraag van een kind dat nog niet geboren was ten tijde van de eerste asielaanvraag die ingediend werd door haar moeder. De Raad oordeelde desgevallend dat de asielaanvraag die ingediend werd door het kind, beschouwd diende te worden als een eerste asielaanvraag. Verzoekster toont op geen enkele wijze aan zich in exact dezelfde omstandigheden te bevinden, daar haar dochter reeds geboren was toen zij haar eerste asielaanvraag op dat moment was zij trouwens tevens vergezeld van haar dochter- indiene.

(...)"

3.9. De Raad merkt naar aanleiding van dit verweer op dat het, gelet op de handelingsonbekwaamheid van minderjarigen, geen verwondering hoeft te wekken dat dat verzoekster de afgelegde verklaringen zelf ondertekende. Het kan verzoekster bezwaarlijk worden verweten dat zij dit deed "in haar eigen hoedanigheid", terwijl uit het geheel van de neergelegde stukken kan worden afgeleid dat het haar bedoeling was om een eerste asielaanvraag in te dienen in naam van haar minderjarige dochter. De Raad stipt verder aan dat het feit dat haar dochter reeds geboren was op het ogenblik dat verzoekster haar eerste asielaanvraag indiende, niet betekent dat er ook noodzakelijkerwijs een asielaanvraag in naam van die dochter werd ingediend. Zoals verzoekster zelf stelt in haar synthesememorie, werd de dochter "niet betrokken in het gehoor bij het CGVS en was (zij) evenmin partij in de beroepsprocedure in volle rechtsmacht (...)". Met betrekking tot de aangehaalde zaak (cf. RvV 23 september 2013, nr. 110 319), dient te worden vastgesteld dat de beschikking die op grond van artikel 39/73, §2 van de vreemdelingenwet werd opgemaakt op 12 augustus 2013 hoofdzakelijk gestoeld was op het feit dat er nooit een onderzoek gevoerd werd in hoofde van de dochter, waardoor de aanvraag in haren hoofde niet als een tweede asielaanvraag kon worden beschouwd. In tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, bestaan er wel degelijk parallellen tussen de aangehaalde zaak en onderhavig geval. Verzoekster kan dus gevolgd worden waar zij poneert dat er in hoofde van haar dochter wel degelijk sprake is van een eerste asielaanvraag.

3.10. Daargelaten de vraag of de vrees voor besnijdenis van haar kind als een nieuw gegeven moet worden beschouwd in het kader van de tweede asielaanvraag van verzoekster, heeft de gemachtigde van de staatssecretaris (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet miskend door dit wetsartikel toe te passen op de eerste asielaanvraag van haar dochter, terwijl deze laatste nooit "voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend", zoals vermeld in (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris die voortvloeit uit (oud) artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is immers beperkt tot vreemdelingen die reeds eerder een asielaanvraag indienden, hetgeen voor de dochter van verzoekster niet het geval is.

3.11. De (eerste) asielaanvraag in hoofde van de dochter van verzoekster zal – in de huidige stand van de wetgeving – het voorwerp uitmaken van een onderzoek door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bevelscomponent waarmee de bestreden beslissing gepaard gaat en die gestoeld is op (oud) artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, verliest zijn grondslag waardoor deze eveneens moet worden vernietigd. De Raad wijst erop dat de overige elementen uit het enig middel niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden waardoor het niet nodig is hierop nader in te gaan.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 16 juli 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig januari tweeduizend veertien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN